

-) Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeská univerzita v Plzni
Univerzitní 8
306 14 Plzeň

Věc: posudek závěrečné kvalifikační práce, BcA. Markéta Kalivodová

V Praze 6.6.2014

-) Vážení,
- byl jsem vyzván, abych se vyjádřil k závěrečné kvalifikační (t.j. diplomové) práci, kterou na Západočeské univerzitě v Plzni, Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara, Katedře výtvarného umění, ve studijním programu Výtvarné umění etc. předložila k obhajobě diplomantka BcA. Markéta Kalivodová na téma: „Soukromý rituál“.
- V mnohých případech, které se týkají výtvarné práce, je v posledních desetiletích podstatnější proces tvorby než výsledek. Často tedy není důležitý konečný produkt, ale hledání a experimentování (a zejména u studentů) s reálnou možností katastrofálního propadu. S nadsázkou Shakesperovými slovy řečeno: „to je, oč tu běží“. Pokud se student rozhodne vydat touto cestou, riskuje nezdar. V případě jestliže uspěje, zaslouží si potlesk. A to platí právě pro Markétu Kalivodovou. Velmi snadno bychom jí mohli vytýkat nedostatek teoretické základny, důsledné argumentace, chybějící odkazy na její předchůdce, kteří se tematikou již zabývali, neudržení či nejasné uchopení zvoleného tématu atd. Předpokládám ovšem, že ji k hlubšímu ponoru vedli její učitelé-teoretici a ona o všem ví. Markétu Kalivodovou vnímám jako autorku, která raději pracuje v dílně, než aby teoretizovala, zatímco jí utíká čas, který je třeba trávit s materiálem a odhalováním jeho často netušených vlastností. Je mi to sympatické. Z povzdálí (a zprostředkovaně) jsem v posledních měsících sledoval Markétin zarputilý a mnohdy neúspěšný „zápas“ s nepoddajnou hmotou, která se vzpírala jejímu záměru. Držel jsem jí palce. Nakonec se jí přes mnohé obtíže a po překonání slepých cest podařilo to, o co usilovala, což mne potěšilo. Mohl bych ji kritizovat za to, že nepoužila méně konvenční tvary nádob, že v teoretické části diplomové práce zůstala pouze u popisu technologických postupů, že se nevymezila oproti Patrikovi Illovi, Jakubovi Berdychovi ml., Maximovi Velčovskému a dalším, kteří s odkazy na historii podobným způsobem před ní nakládali atd. Neučiním tak, protože se mi její nádoby líbí. Jsou jednoduše řečeno krásné a navíc se zajímavým způsobem odvolávají na tradici masové výroby hned ve dvou oborech, které jsou tolik typické pro české země: keramice a sklu. Navíc tak jejich autorka činí značně osobitou formou. Docela rád bych jednu z váz Markéty Kalivodové zařadil do sbírky, kterou v Uměleckoprůmyslovém museu v Praze spravuji. Právě jako doklad toho, že se vztah k řemeslu a materiálu, vytrvalost a hlavně kuráž vyplácí. A toho si u studentů nadmíru cením. Navíc, pokud se tyto vlastnosti šťastně propojí s talentem, který většinou na vše sám nestačí.
- Jako hodnocení vzhledem k výše řečenému navrhuji stupeň „1“, tedy „Výborně“.
- Se srdečným pozdravem a upřímnou omluvou za nepřítomnost u obhajoby

Mgr. Milan Hlaveš, Ph.D.
vedoucí kurátor sbírky skla a keramiky UPM

